

— V-am păcălit din nou! a spus băiatul, în timp ce bătea din palme și tropăia încântat.

A arătat cu degetul spre sătenii furioși în timp ce se tăvălea de răs.

— Păstrează-ți strigătele de ajutor pentru când vei avea într-adevăr nevoie! a mai spus bărbatul. Dacă vei continua să minți, nu te va mai crede nimeni când lupul chiar va veni.

Apoi, sătenii s-au întors grăbiți la casele lor.

Sătenii l-au ajutat pe ciobănaș să coboare din copac, explicându-i că fusese doar vina lui.

— Nimeni nu se încrede într-un mincinos, nici măcar când spune adevărul. Dacă vrei ca oamenii să aibă încredere în tine, trebuie să spui întotdeauna adevărul! i-a spus un om înțelept ciobănașului.

Ciobănașul și-a învățat lecția, iar de atunci nu a mai mințit niciodată.

A fost odată ca niciodată un ciobănaș, care trăia într-un bordei de pe un povârniș, la marginea unui sat. A avea o turmă de douăzeci de oi și de pe urma lor își câștiga traiul.

În fiecare zi, la prima oră a dimineții, ciobănașul mergea cu oile la păscut pe o pajiște, în apropierea unui munte, la poalele căruia șiroia un pârâiaș. Când ajungea aici, oile se împrăștia și începeau să pască iarba proaspătă. Ciobănașul avea grijă ca oile să nu se piardă, dar le și păzea de lupi.